

Bibelreflektion över några texter från evangeliet enligt Lukas på sammanträdet med det avgående kyrkorådet 2025 12 18

För många år sedan, när barn fortfarande på första skoldagen efter sommarlovet uppmanades att berätta vad de gjort under sommaren, och berättelserna var mycket varierande, så var det ett barn när samtalet kom in på vilka som hade flugit, sade så här:

Jag har bara flugit en gång – och det var när jag flög hem.

Vid dessa ord blev det alldeles tyst i klassen, och sorlet lade sig – för med de orden blev det så tydligt att begreppet hem och hemma betyder väldigt olika saker för människor, och för några av oss, redan som barn fanns en hög medvetenhet och djup erfarenhet kring ord som hem och hemma.

I musikalen Kristina från Duvemåla som bygger på den episka berättelsen om dynamiken mellan hemma och borta, finns det en sång som Kristina sjunger vid relingen på Oceanen, på vägen bort, den enda, och som det skulle visa sig, för henne sista resan. Så här sjunger Kristina:

Jag minns en dag på Oceanen
Emot oss kom ett ensamt skepp
Jag stod och tittade vid relingen
I skeppets akterstäv
Fladdrade en fana
Där vinkade den svenska flaggan
Då tänkte jag, att dessa män
Och kvinnor där på skeppet far vår väg tillbaks
Vi seglar bort – de seglar hem

Hemma, var ligger det nånstans
Kan nån ge svar
Nu är det midsommar och dans
Hos mor och far

En plats där jag får vara stilla
Där ingen tränger sej inpå
Jag vill få skapa mej ett eget bo
För mej och för min man
Och för våra ungar
Och tänk att äntligen få vila
Få sova i sin egen säng

Ja, vi ska ta dej till
En plats där du får stanna
Du ska snart få komma hem

Texten uttrycker så väl människas längtan efter trygghet och integritet, hennes ambivalens inför framtiden och saknaden som tär när banden bakåt tänjs alltmer, och snart brister.

I Nya testamentets berättelser om människors möten med Jesus, och Jesu liknelser finns ett rikt existentiellt material för tankar om hem och hemma.

- Kvinnan som förlorat ett litet mynt, städar sitt hem, för att hitta myntet, och när hon till slut funnit det så ställer hon till en stor fest, för hon vill dela sin glädje med andra människor, i sitt hem.
- Herden som söker det vilsekomna hundrade fåret och till sist finner det, bär det på sina axlar, och han bär det hem, och ställer till en glädjefest i sitt hus. Likadant är det med familjen vars tidigare hopp återkommer efter att ha slösat bort sitt arv och

sin framtid – vid återkomsten som inte alls som befarat blir i skammens tecken, ställer alla till med en fest, inne i huset. På samma sätt säger Jesus till Sackaios som gömt sig inte bakom utan uppe i ett träd, att han "idag" vill komma hem och gästa Sackaios hus.

Ja i berättelse efter berättelse, möte efter möte handlar det i Nya testamentet om att komma hem, känna sig hemma – som en bild för det himmelska livet, i Guds närhet, precis som den slagna människan på vägen mellan Jerusalem och Jeriko, blev buren till ett värdshus, där barmhärtigheten lovade att betala vid återkomsten. Och det är inte alls svårt att inse att värdshuset som ger hälsa och läkedom efter slag och trauma är huset kyrkan, hemmet kyrkan, och att den som blev slagen till marken är Kristus, liksom den barmhärtige som bär alla och därför också oss är Kristus. Och när det heter att olja och vin först hålls på de slagnas sår så är det en bön här i tiden om andens kraft, alltså smörjd med olja. Försoningens måltid, nattvarden uttrycks med ordet vin.

Tack du Gud barmhärtig som bär oss hem och som skapar ett hemma för människor – hjälp oss, som är dina avbilder, att göra som du, och alltmer bli som du, tills vi med dig och jordens alla folk samlas till den stora bröllopsfesten.

För som det står i Lukas liknelse om förberedelserna inför den festen: Gå ut på vägarna och stigarna...så att mitt hus blir fullt.